

нали сме мома, па дай я тамъ... на кого бѣде. То само прститѣ казватъ: тамъ да е мѣжъ че како ще да е.

Х. Коста. Ти се... прститѣ... *анаджиму*.

Б. Стойна [*сѣзето*] Вашата мома, тя... да ви ѣ жива. за нея трѣба тѣй хе! единъ... както си ѣ тя — езеръ да бѣде лика прилика, дѣто рекли.

Злата. Нашата мома, бабо, си ѣ деликатна, евгенисъ; не като другитѣ... да н' отбира отъ хубавото — *цивил...вил... заціята*.

Х. Коста. Не я хвали до толкозъ дѣ! че не знашь какъ же ѣ бѣде *кѣсметя*.

Б. Стойна. Неи *кѣсметя* ѣ готовъ, салъ вѣй да речете м.

Злата. Нейнѣя *кѣсметь* Господъ го знай.

Б. Стойна. Мѣстото си ѣ много добро, хаджѣйке, езеръ ко да кажѣ *кусуръ* нѣма: момчето си ѣ *башъ* търговецъ дюгеня му ѣ пѣленъ съсъ иманіе, мющерійтѣ му не сѣ експна сѣтиѣ и... *кѣща*, *покащнина*, сичко натѣкмено; да в зешъ въ *кѣщата* му, да ти ѣ драго да...

Х. Коста. Младъ ли ѣ?

Б. Стойна. Момчето си ѣ младо, ами думата му днесъ днесъ са слуша посрѣдъ търговцитѣ; защо че думата му ѣ мѣсто: умно, мѣдро, разумно. Па сѣтиѣ и сѣ добри *таби ти*: кротко като ягне — отъ уста му хапката да земешъ.

Злата. Да чуйме името му.

Б. Стойна. Азъ съмъ го видѣла много *мунасинъ* като васъ; защо че и той, като кирѣ хаджѣята, днесъ са е наренъ *башъ* търговецъ въ града ни. На неговѣ кръстѣ рожбата *рахатъ* ше стори; защо че ше си бѣде сама ступанка въ щата: нѣма нити свикѣрва, нити зѣлва да ѣ са мѣсятъ. Ед баща... и той...

Х. Коста. Е, е! сѣщамъ са.

Злата. [*любопитно*] Кой, кой?

Х. Коста. Хаджи Станювъ синъ, Митю, трѣба да бѣде.

Злата. [*сѣ негодованіе*] Хаджи Станювъ синъ?... Той ка си търси на друго мѣсто *кѣсметя*, бабо: нашата мом е още за жененіе.

Х. Коста. Ти тамъ мѣлчи [*на бабата*] То... момчето знавамъ го... твѣрдѣ добѣръ копилашъ — знай да си в дюгеня.

Б. Стойна. *Хелбеття*, вѣй базиргенитѣ познавате са, рекли, и зѣбитѣ.